

Kanne 27.1.2010 — Arkema France v. komissio

(Asia T-23/10)

(2010/C 80/61)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Arkema France (Colombes, Ranska) (edustajat: Barrister J. Joshua ja asianajaja E. Aliende Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009)8682 1 ja 2 artikla siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, ja joka tapauksessa kumottava 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja osallistui kilpailusääntöjen rikkomiseen tinastabilisaattorien alalla 16.3.1994–31.3.1996
- kantajalle 2 artiklassa määrätyt sakot on kumottava
- siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoakaan sakkoja kokonaisuudessaan, sen on täytävä harkintavaltaansa käyttäen alennettava niitä huomattavasti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteellaan, että on kumottava asiassa COMP/38.589 — lämpöstabilisaattorit 11.11.2009 tehty komission päätös, jossa todetaan, että kantaja osallistui kahteen erilliseen EY 81 artiklan (josta on tullut SEUT 101 artikla) rikkomiseen, joista toiseen tinastabilisaattorien ja toiseen ESBO:n alalla.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat perusteet:

Kantaja väittää ensiksi, että kun asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 25 artiklaa tulkitaan asianmukaisesti, asia Akzo⁽²⁾ ei katkaise vanhentumisaikaa, ja komission toimivalta määrätä sakkoja oli vanhentunut molempien rikkomisen osalta ”kaksinkertaista vanhentumisaikaa” koskevan kymmenen vuoden säännön perusteella. Kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että ajanjakso, jonka asiaa Akzo koskeva menettely oli vireillä tuomioistuimessa, olisi katkaissut vanhentumisa-

jan, ja että se päätteli virheellisesti, että edellä mainitun asetuksen 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kymmenen vuoden vanhentumisaikaa voitiin pidentää käsiteltävänä olevassa asiassa.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio ei ole osoittanut mitään oikeutettua etua sen ilmoitusluonteisen toteamuksen esittämiseen, jossa se on ilmaissut kilpailusääntöjen rikkomiset, joiden osalta sillä ei ollut mitään toimivaltaa määrätä sakkoja. Kantaja näet toteaa, että komissio voi asetuksen (EY) N:o 1/2003 7 artiklan nojalla tehdä ilmoitusluonteisen toteamuksen siitä, että kilpailusääntöjä on rikottu, jos se ei määrää sakkoa, edellyttäen, että on osoitettu, että komissiolla on oikeutettu etu.

Kolmanneksi ja kahdesta ensimmäisestä kanneperusteesta itenäisesti kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohtaan sisältyvän ilmoitusluonteisen toteamuksen, jonka mukaan kantaja oli osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen tinastabilisaattorien alalla 16.3.1994–31.3.1996, ja väittää, että komissio ei ole osoittanut, että sillä on ollut oikeutettu etu tällaisen toteamuksen esittämiseen.

Neljänneksi ja sen varalta, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoakaan sakkoja kokonaisuudessaan, kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut, että rikkomisen olisi kestänyt pidempään kuin 23.2.1999, ja että tämän vuoksi toisesta kartellijaksosta määrättyä sakkoa tulee alentaa, jotta se heijastaisi rikkomisten lyhyempää kestoa.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1)

⁽²⁾ Yhdistetyissä asioissa T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akros Chemicals v. komissio, 17.9.2007 annettu tuomio (Kok., s. II-3523).

Kanne 26.1.2010 — Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Asia T-28/10)

(2010/C 80/62)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Grolée)